

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 2. marca 1916.

Treść: № 58. Rozporządzenie cesarskie o utrzymaniu podczas wojny w mocy stosunków służbowych, podlegających ustawie o pomocnikach handlowych.

58.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 29. lutego 1916

o utrzymaniu podczas wojny w mocy stosunków służbowych, podlegających ustawie o pomocnikach handlowych.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Do stosunku służbowego służbobiczów, podlegających ustawie o pomocnikach handlowych, którzy w dniu 25. lipca 1914 pozostawali już w służbie przez jeden miesiąc i podczas tego stosunku służbowego rozpoczęli pełnić służbę wojskową, o ile służbobiczy ci nie spełniali czynności w tym stosunku służbowym jedynie jako zajęcie uboczne, obowiązują następujące odrębne przepisy.

§ 2.

Podczas pełnienia służby wojskowej przez służbobiczów nie może być stosunek służbowy rozwiązany przez wypowiedzenie ani przez służbo-

dawcę, ani też przez służbobiczów. Przepis ten ma co do służbobiczów, którzy nie rozpoczęli służby wojskowej już z początkiem wojny, zastosowanie już od tego dnia, w którym służbobicz został powołany do pełnienia służby wojskowej, asenterowany lub uznany za zdolnego do służby w pospolitem ruszeniu pod bronią, albowiem zawiadomiony, że pociąga się go do osobistych usług na mocy ustawy o powinnościach wojennych.

Służbobiczy nie można odprawiać przedwcześnie dlatego, że doznał on wskutek pełnienia służby wojskowej przeszkody w wykonywaniu swej służby (§ 27., l. 5. u. o p. h.).

§ 3.

Jeśli czego innego nie umówiono, nie należy się służbobiczy żadne wynagrodzenie za czas, przez który on doznał wskutek pełnienia służby wojskowej przeszkody w wykonywaniu swego zawodu. Roszczenie służbobiczy do wynagrodzenia według § 8., ustęp 4., u. o p. h. pozostaje jednak nienaruszone.

Jeśli według umowy należy się służbobiczy po pewnym czasie służby wyższe wynagrodzenie, to w razie, jeśli zachodzą inne warunki tego roszczenia, należy przy obliczeniu czasu służby zaliczyć czas służby wojskowej.

§ 4.

Jeśli umówiony na dłużej jak na jeden rok czas służby nie upłynął jeszcze z chwilą rozpoczęcia pełnienia przez służbiercę służby wojskowej, to umówiony czas trwania stosunku służbowego przedłuża się o czas, przez który doznał on wskutek pełnienia służby wojskowej przeszkody w wykonywaniu swej służby.

§ 5.

Dla stosunku służbowego, utrzymanego dalej po ukończeniu pełnienia służby wojskowej, obowiązują umówione poprzednio terminy wypowiedzenia.

Jeśli umówiony bez oznaczenia czasu stosunek służbowy wypowiada się w ciągu jednego miesiąca po ponownem rozpoczęciu służby, to, jeśli nie umówiono terminu wypowiedzenia, albo jeśli termin ten jest krótszy, jak sześć tygodni, należy zachować sześciotygodniowy termin wypowiedzenia, który nie musi się kończyć w pewnym oznaczonym dniu.

§ 6.

Służbierca ma obowiązek ponownego objęcia służby po ukończeniu pełnienia służby wojskowej. Jeśli on nie rozpocznie służby w ciągu czternastu dni, uważa się to za oświadczenie wystąpienia.

§ 7.

Jeśli służbierca po ukończeniu pełnienia służby wojskowej doznał bez własnej winy z powodu, którego szukać należy w tej ostatniej służbie, przeszkody w ponownem objęciu służby, albo jest niezdolny do pełnienia obiecanych, lub zastosowanych do okoliczności usług, to należy mu przyznać umówione wynagrodzenie za czas sześciu tygodni.

Jeśli przeszkody nie należy szukać w pełnieniu służby wojskowej, to pomimo rozwiązania stosunku służbowego (§ 6.) roszczenia służbodawcy, oparte na podstawie § 8., ustęp 1. u. o p. h. pozostają nienaruszone.

§ 8.

Przy świadczeniu umówionego wynagrodzenia za termin wypowiedzenia (§ 5.) lub na podstawie § 7. można przyznać służbiercy zamiast umówionych poborów w naturze wynagrodzenie pieniężne. W braku innej umowy należy się służbiercy za mieszkanie i wikt odszkodowanie w kwocie

poborów, przypadających za ten sam czas, co najmniej jednak tygodniowo za mieszkanie 2 K 50 h. a za wikt 10 K.

§ 9.

Utrzymanie w mocy stosunków służbowych w myśl tego rozporządzenia cesarskiego nie pociąga za sobą dalszego trwania obowiązku ubezpieczenia od choroby, od wypadku i pensyjnego.

§ 10.

Na równi z osobami, które rozpoczęły pełnić służbę wojskową, stawia się:

1. osoby, pociągnięte do świadczeń usług osobistych na mocy § 4. ustawy o powinnościach wojennych;

2. zakładników i osoby stanu cywilnego, trzymane przez nieprzyjaciela w niewoli.

§ 11.

Służbę wojskową uważa się za ukończoną z upływem tego dnia, w którym służbierca został wyłączony z związku czynnego wojska. Zamiast tego dnia uważa się u osób, wymienionych w § 10., l. 1., dzień, w którym ukończyły pełnienie osobistych usług, a u osób, wymienionych w § 10., l. 2, dzień, w którym one po odzyskaniu wolności powróciły na obszar austriacko-węgierskiej Monarchii.

§ 12.

Przepisy tego rozporządzenia cesarskiego nie mają zastosowania, jeśli służbodawca zastanowił po dniu 25. lipca 1914 ruch swego przedsiębiorstwa całkowicie lub też w większej części wskutek wydarzeń wojennych i jeśli ten stan trwa jeszcze w dniu, w którym służbierca ma na nowo objąć służbę.

§ 13.

O ile to rozporządzenie cesarskie nie szczególne postanawia, mają do stosunku służbowego i dalej przepisy ustawy o pomocnikach handlowych. Służbierca może jednak żądać udzielenia urlopu stosownie do § 17. u. o p. h. dopiero po sześciu miesiącach od ponownego rozpoczęcia służby.

Oświadczenia i umowy, odbiegające od przepisów tego rozporządzenia cesarskiego na niekorzyść służbiercy, są nieważne.

§ 14.

To rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia i ma zastosowanie do wszystkich stosunków służbowych, których rozwiązanie przez zgodę obydwu stron, prawomocne rozstrzygnięcie sądowe, albo też przez dopuszczalne ustawowo wypowiedzenie, oświadczenie wydalenia lub wystąpienia, nadeszłe do rąk drugiej strony, nie stało się skuteczne jeszcze przed dniem 1. stycznia 1916.

Upoważnia się rząd do zmiany lub uzupełnienia przepisów tego rozporządzenia cesarskiego, o ile wymagają tego stosunki, oraz do ich uchylecia w całości lub części w stosownym czasie po nastaniu stosunków pokojowych.

§ 15.

Wykonanie tego rozporządzenia cesarskiego poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Wiedeń, dnia 29. lutego 1916.

Franciszek Józef włr.

Stürgkh wlr.

Hohenlohe wlr.

Georgi wlr.

Hoehenburger wlr.

Forster wlr.

Hussarek wlr.

Trnka wlr.

Zenker wlr.

Morawski wlr.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

Oziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24,

także w roku 1916. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słoweńskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1916** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem niścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego można nabywać:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1872 za	6 K 40 h	Rocznik 1895 za	7 K — h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1896 "	7 " — "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1875 "	4 " — "	" 1898 "	6 " — "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1876 "	3 " — "	" 1899 "	10 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1877 "	2 " — "	" 1900 "	7 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1901 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1903 "	9 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1904 "	5 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1882 "	6 " — "	" 1905 "	6 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1883 "	5 " — "	" 1906 "	12 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1884 "	5 " — "	" 1907 "	13 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1885 "	3 " 60 "	" 1908 "	9 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1886 "	4 " 60 "	" 1909 "	8 " 50 "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1887 "	5 " — "	" 1910 "	8 " 40 "
" 1865 "	4 " — "	" 1888 "	8 " 40 "	" 1911 "	7 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1889 "	6 " — "	" 1912 "	12 " 50 "
" 1867 "	4 " — "	" 1890 "	5 " 40 "	" 1913 "	9 " 50 "
" 1868 "	4 " — "	" 1891 "	6 " — "	" 1914 "	15 " — "
" 1869 "	6 " — "	" 1892 "	10 " — "	" 1915 "	11 " 70 "
" 1870 "	2 " 80 "	" 1893 "	6 " — "		
" 1871 "	4 " — "	" 1894 "	6 " — "		

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwia jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.